

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
אין ממתין אותו לא בבית דין שבעירו, ולא בבית דין שביבנה, אלא מעלין אותו לבית דין הגדול שבירושלים. ומשמרין אותו עד הרגל, וממתין אותו ברגל, שנאמר (דברים י"ז) וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]												■	◆
אין מענין את דינו של זה, אלא ממיתין אותו מיד, וכותבין ושולחין שלוחין בכל המקומות: איש פלוני מתחייב מיתה בבית דין.	רבי יהודה:												■	◆
אין ממתין אותו לא בבית דין שבעירו, ולא בבית דין שביבנה, אלא מעלין אותו לבית דין הגדול שבירושלים, ומשמרין אותו עד הרגל, וממתין אותו ברגל. שנאמר וכל העם ישמעו ויראו דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]												◆	■
וכי נאמר יראו וייראו? והלא לא נאמר: אלא ישמעו וייראו - למה מענין דינו של זה? אלא, ממיתין אותו מיד, וכותבין ושולחין בכל מקום: איש פלוני נתחייב מיתה בבית דין.	אמר לו רבי יהודה:												◆	■
ארבעה צריכין הכרזה, המסית, ובן סורר ומורה, וזקן ממרא, ועדים זוממין. בכלהו כתיב בהו וכל העם וכל ישראל, בעדים זוממין כתיב והנשארים דלא כולי עלמא חוו לסהדותא.	תנו רבנן:												◆	■
נביא השקר, המתנבא מה שלא שמע, ומה שלא נאמר לו - מיתתו בידי אדם. אבל הכובש את נבואתו, והמוותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו - מיתתו בידי שמים, שנאמר (דברים י"ח) אנכי אדרש מעמו.													■	◆
המתנבא בשם עבודה זרה, ואומר: כך אמרה עבודה זרה, אפילו כוון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור.													■	◆
הבא על אשת איש, כיון שנכנסה לרשות הבעל לנשואין, אף על פי שלא נבעלה - הבא עליה הרי זה בחנק.													■	◆
וזוממי בת כהן ובוועלה. שכל המזומין מקדימין לאותה מיתה, חוץ מזוממי בת כהן ובוועלה.													■	◆
שלשה מיתתן בידי אדם, ושלשה מיתתן בידי שמים.	תנו רבנן:												◆	■
המתנבא מה שלא שמע, ומה שלא נאמר לו, והמתנבא בשם עבודה זרה - מיתתן בידי אדם													◆	■
כובש את נבואתו, והמוותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו - מיתתן בידי שמים.													◆	■
מנהגי מילי?													^	◆
דאמר קרא (דברים י"ח) אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי - זה המתנבא מה שלא שמע. ואשר לא צויתיו - הא לחבירו צויתיו, זה המתנבא מה שלא נאמר לו. ואשר ידבר בשם אלהים אחרים - זה המתנבא בשם עבודה זרה. וכתבי: ומת הנביא הוא, וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק.	רב יהודה אמר רב:												◆	!
הכובש את נבואתו, והמוותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו - מיתתן בידי שמים, דכתיב (דברים י"ח) והאיש אשר לא ישמע, קרי ביה: לא ישמע, וקרי ביה: לא ישמע אל דברי, וכתבי אנכי אדרש מעמו - בידי שמים.													◆	!
המתנבא מה שלא שמע. כגון צדקיה בן כנענה, דכתיב (דברי הימים ב' י"ח) ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל													◆	■
מאי הוה ליה למעבד? רוח נבות אטעיתה, דכתיב (מלכים א' כ"ב) ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד													◆	?
ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו													?	■
ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן.													?	■
מאי צא - צא ממחיצתי.	רב יהודה:												?	■
מאי רוח?													?	^
רוחו של נבות היזרעאלי.	רבי יוחנן:												?	!
הוה ליה למידק, כדרבי יצחק.													!	◆
סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד. עובדיה אמר (עובדיה א') זדון לבך השיאך, ירמיה אמר (ירמיהו מ"ט) תפלתך השיא אתך זדון לבך. והני, מדקאמרי כולהו כהדדי - שמע מינה לא כלום קאמרי.	דאמר רבי יצחק:												!	■
דילמא לא הוה ידע ליה להא דרבי יצחק													?	◆
יהושפט הוה התם, וקאמר להו. דכתיב (מלכים א' כ"ב) ויאמר יהושפט האין פה נביא לה' עוד.													!	◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: הא איכא כל הני	[צדקיה בן כנענה]												פט.
אמר ליה: כך מקובלני מבית אבי אבא: סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאים בסיגנון אחד.	[יהושפט]												פט.
המתנבא מה שלא נאמר לו - כגון חנניה בן עזור, דקאי ירמיה בשוק העליון וקאמר (ירמיהו מ"ט) כה אמר ה' צבאות הנני שבר את קשת עילם													פט.
נשא חנניה קל וחומר בעצמו: מה עילם שלא בא אלא לעזור את בבל, אמר הקדוש ברוך הוא: הנני שבר את קשת עילם, כשדים עצמן על אחת כמה וכמה - אתא איהו בשוק התחתון, אמר (ירמיהו כ"ח): כה אמר ה' וגו' שברתי את על מלך בבל.													פט.
האי לחבירו נמי לא נאמר	רב פפא לאביי:												פט.
כיון דאיתיהיב קל וחומר למידרש - כמאן דאיתמר ליה דמי, הוא ניהו דלא נאמר לו.	אמר ליה: [אביי]												פט.
המתנבא בשם עבודה זרה - כגון נביאי הבעל.													פט.
הכובש את נבואתו - כגון יונה בן אמיתי													פט.
והמוותר על דברי נביא - כגון חבריה דמיכה, דכתיב: (מלכים א' כ') ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר ה' הכיני נא וימאן האיש להכותו, וכתיב (מלכים א' כ') ויאמר לו יען אשר לא שמעת וגו'.													פט.
ונביא שעבר על דברי עצמו - כגון עדו הנביא, דכתיב (מלכים א' כ') כי כן צוה אתי, וכתיב (מלכים א' כ') ויאמר לו גם אני נביא כמוך, וכתיב (מלכים א' כ') וישב אתו, וכתיב (מלכים א' כ') וילך וימצאהו אריה.													פט:
הכובש את נבואתו לוקה.	תני תנא קמיה דרב חסדא:												פט:
מאן דאכיל תמרי בארבלא לקי? מאן מתרי ביה?	אמר ליה: [רב חסדא]												פט:
חבריה נביאי.	אביי:												פט:
מנא ידעי?													פט:
דכתיב (עמוס ג') כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו	אביי:												פט:
ודילמא הדרי ביה.													פט:
אם איתא דהדרי ביה - אודועי הוו מודעי לכלהו נביאי.													פט:
והא יונה, דהדרי ביה ולא אודעהו													פט:
יונה מעיקרא נינהו נהפכת אמרי ליה, איהו לא ידע אי לטובה אי לרעה.													פט:
המוותר על דברי נביא, מנא ידע דאיענש?													פט:
דיהב ליה אות.													פט:
והא מיכה, דלא יהיב ליה אות ואיענש													פט:
היכא דמוחזק שאני. דאי לא תימא הכי, אברהם בהר המוריה היכי שמע ליה יצחק, אליהו בהר הכרמל היכי סמכי עליה ועבדי שחוטאי חוק? אלא: היכא דמוחזק שאני.													פט:
(בראשית כ"ב) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם.													פט:
מאי אחר													פט:
אחר דבריו של שטן, דכתיב (בראשית כ"א) ויגדל הילד ויגמל וגו', אמר שטן לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם זקן זה חננתו למאה שנה פרי בטן, מכל סעודה שעשה לא היה לו תור אחד או גזול אחד להקריב לפניך? אמר לו: כלום עשה אלא בשביל בנו, אם אני אומר לו זבח את בנך לפני - מיד זובחו.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא:												פט:
מיד והאלהים נסה את אברהם, ויאמר קח נא את בנך.													פט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
אין נא אלא לשון בקשה. משל למלך בשר ודם שעמדו עליו מלחמות הרבה, והיה לו גבור אחד ונצחן. לימים עמדה עליו מלחמה חזקה, אמר לו: בבקשה ממך, עמוד לי במלחמה זו, שלא יאמרו: ראשונות אין בהם ממש. אף הקדוש ברוך הוא אמר לאברהם: ניסיתך בכמה נסיונות ועמדת בכלן, עכשיו עמוד לי בנסיון זה, שלא יאמרו אין ממש בראשונים.	רבי שמעון בר אבא:												◇
את בנך													◇
שני בנים יש לי.													◇
את יחידך													◇
זה יחיד לאמו וזה יחיד לאמו,													◇
אשר אהבת													◇
תרוייהו רחימנא להו.													◇
את יצחק.													◇
וכל כך למה													◇
כדי שלא תטרף דעתו עליו.													◇
קדמו שטן לדרך, אמר לו: (איוב ד') הגסה דבר אליך תלאה, הנה, יסרת רבים וידיים רפות תחזק כושל יקימון מליך כי עתה תבוא אליך ותלא.													◇
אמר לו: (תהלים כ"ו) אני בתמי אלך.													◇
אמר לו: הלא יראתך כסלתך.													◇
אמר לו: זכרנא מי הוא נקי אבד.													◇
כיון דחזא דלא קא שמיע ליה, אמר ליה: ואלו דבר יגנב, כך שמעתי מאחורי הפרגוד: השה לעולה ואין יצחק לעולה.													◇
אמר לו: כך עונשו של בדאי, שאפילו אמר אמת אין שומעין לו.													◇
אחר דבריו של ישמעאל ליצחק. אמר לו ישמעאל ליצחק: אני גדול ממך במצות, שאתה מלת בן שמנת ימים ואני בן שלש עשרה שנה. אמר לו: ובאבר אחד אתה מגרה בי? אם אומר לי הקדוש ברוך הוא, זכה עצמך לפני - אני זוכה.	רבי לוי:												◇
מיד - והאלהים נסה את אברהם.													◇
נביא שהדיח - בסקילה.	תנו רבנן: [רבנן]												◇
בחנק.	רבי שמעון:												◇
מדיחי עיר הנדחת בסקילה	[רבנן]												◇
בחנק.	רבי שמעון:												◇
נביא שהדיח בסקילה.													◇
מאי טעמא דרבנן?													◇
אתיא הדחה הדחה ממסית, מה להלן בסקילה - אף כאן בסקילה.	[רבנן]												◇
ורבי שמעון													◇
מיתה כתיבא ביה, וכל מיתה האמורה בתורה סתם - אינה אלא חנק.	[רבי שמעון]												◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה המרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- story- מעשה- מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מדיחי עיר הנחתת בסקילה												פס:
מאי טעמא דרבנן?												פס:
גמירי הדחה הדחה או ממסית, או מנביא שהדיח.	[רבנן]											פס:
ורבי שמעון												פס:
גמר הדחה הדחה מנביא.	[רבי שמעון]											פס:
וליגמר ממסית												פס:
דנין מסית רבים ממסית רבים, ואין דנין מסיה רבים ממסית יחיד.												פס:
אדרבה, דנין הדיוט מהדיוט, ואין דנין הדיוט מנביא												פס:
ורבי שמעון												פס:
כיון שהדיח - אין לך הדיוט גדול מזה.	[רבי שמעון]											פס:
מחלוקת בעוקר הגוף דעבודה זרה, וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודה זרה, דרחמנא אמר (דברים י"ג) מן הדרך - אפילו מקצת הדרך. אבל עוקר הגוף דשאר מצות - דברי הכל בחנק. וקיום מקצת וביטול מקצת דשאר מצות - דברי הכל פטור.	רב חסדא:											ז.
(דברים י"ג) ללכת - זו מצות עשה, בה - זו מצות לא תעשה. ואי סלקא דעתך בעבודה זרה, עשה בעבודה זרה היכי משכחת לה?	מתיב רב המנונא:											ז.
(דברים י"ב) ונתצתם.	תרגמה רב חסדא:											ז.
מחלוקת בעוקר הגוף, בין בעבודה זרה בין בשאר מצות, וקיום מקצת וביטול מקצת דעבודה זרה. דרחמנא אמר מן הדרך - אפילו מקצת הדרך. אבל קיום מקצת וביטול מקצת דשאר מצות - דברי הכל פטור.	רב המנונא:											ז.
המתנבא לעקור דבר מן התורה - חייב	תנו רבנן:											ז.
לקיים מקצת ולבטל מקצת - רבי שמעון פוטר.	[רבי שמעון]											ז.
ובעבודה זרה אפילו אומר היום עיבודה ולמחר בטלוא - דברי הכל חייב.	[דברי הכל]											ז.
אביי סבר לה כרב חסדא, ומתריך לה כרב חסדא, רבא סבר לה כרב המנונא ומתריך לה כרב המנונא.												ז.
אביי סבר לה כרב חסדא, ומתריך לה כרב חסדא:	[אביי]											ז.
המתנבא לעקור דבר מן התורה דברי הכל בחנק												ז.
לקיים מקצת ולבטל מקצת - רבי שמעון פוטר, והוא הדין לרבנן.												ז.
ובעבודה זרה, אפילו אומר היום עיבודה ולמחר בטלוא חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.												ז.
רבא סבר לה כרב המנונא, ומתריך לה כרב המנונא:	[רבא]											ז.
המתנבא לעקור דבר מן התורה, בין בעבודה זרה בין בשאר מצות חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.												ז.
לקיים מקצת ולבטל מקצת בשאר מצות - רבי שמעון פוטר, והוא הדין לרבנן.												ז.
ובעבודה זרה - אפילו אומר היום עיבודה ולמחר בטלוא חייב - מר כדאית ליה, ומר כדאית ליה.												ז.
בכל, אם יאמר לך נביא עבור על דברי תורה - שמע לו, חוץ מעבודה זרה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע - אל תשמע לו.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											ז.
הגיע תורה לסוף דעתה של עבודה זרה, לפיכך נתנה תורה ממשלה בה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע - אל תשמע לו.	תניא, רבי יוסי הגלילי:											ז.

<p>disputants-חולקים-◆</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◇</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת-<</p> <p>מעשה-story-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement-■</p> <p>קושיא-challenge-⋄</p> <p>שאלה-question-^</p> <p>תירוץ-answer-!</p> <p>ראיה-proof-■</p>
--	---

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חס ושלום שהקדוש ברוך הוא מעמיד חמה לעוברי רצונו. אלא, כגון חנניה בן עזור שמתחלתו נביא אמת ולבסוף נביא שקר.	רבי עקיבא:									◆	■	◇	.צ.	
וזוממי בת כהן.													<	.צ.
מנהגי מילי?												^	.צ.	
מה תלמוד לומר (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, לפי שכל המזוממין שבתורה - זוממיהן ובוועליהן כיוצא בהן, בת כהן - היא בשריפה ואין בוועלה בשריפה. זוממין, איני יודע אם לו הוקשו אם לה הוקשו, כשהוא אומר לעשות לאחיו - לאחיו ולא לאחותו.	רב אחא בריה דרב איקא: דתניא, רבי יוסי:											!	◇	.צ.
הדרן עלך אלו הן הנחנקין													◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר.														■
ואלו שאין להם חלק לעולם הבא: האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים, ואפיקורוס.	[רבנן]													■
אף הקורא בספרים החיצונים, והלוחש על המכה ואומר (שמות ט"ז) כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשימ עליך כי אני ה' רפאך.	רבי עקיבא:													◊
אף ההוגה את השם באותיותיו.	אבא שאול:													◊
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להן חלק לעולם הבא.														■
שלשה מלכים: ירבעם, אחאב, ומנשה.	[רבנן]													◊
מנשה יש לו חלק לעולם הבא, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) ויתפלל אליו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלים למלכותו.	רבי יהודה:													◊
למלכותו השיבו, ולא לחיי העולם הבא השיבו.	אמרו לו:													◊
ארבעה הדיוטות - בלעם, דואג, ואחיתופל, וגחזי.														◊
וכל כך למה?														◊
הוא כפר בתחיית המתים - לפיכך לא יהיה לו חלק בתחיית המתים, שכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה.	תנא:													◊
מניין שכל מדותיו של הקדוש ברוך הוא מדה כנגד מדה - שנאמר (מלכים ב' ז') ויאמר אלישע שמעו דבר ה' וגו' כעת מחר סאה סלת בשקל ושערים בשקל בשער שמרון	דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:													◊
וכתיב (מלכים ב' ז') ויען השליש אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה ה' עושה ארבות בשמים יהיה הדבר הזה														!
ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל														!
וכתיב (מלכים ב' ז') ויהי לו כן וירמסו אתו העם בשער וימת														!
ודילמא קללת אלישע גרמה ליה?														◊
קללת חכם, אפילו על חנם היא באה.	דאמר רב יהודה אמר רב:													◊
אם כן לכתוב קרא וירמסוהו וימת, מאי בשער - על עסקי שער.														!
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (במדבר י"ח) ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן, וכי אהרן לעולם קיים? והלא לא נכנס לארץ ישראל, שנותנין לו תרומה. אלא, מלמד שעתיד לחיות, וישראל נותנין לו תרומה - מכאן לתחיית המתים מן התורה.														◊
לאהרן - כאהרן, מה אהרן חבר - אף בניו חברים.	דבי רבי ישמעאל תנא:													◊
מניין שאין נותנין תרומה לכהן עם הארץ - שנאמר, (דברי הימים ב' ל"א) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת ה'	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:													◊
כל המחזיק בתורת ה' - יש לו מנת, ושאינו מחזיק בתורת ה' - אין לו מנת.														◊
כל הנותן תרומה לכהן עם הארץ - כאילו נותנה לפני ארי, מה ארי ספק דורס ואוכל ספק אינו דורס ואוכל - אף כהן עם הארץ, ספק אוכלה בטהרה ספק אוכלה בטומאה.	רב אחא בר אדא אמר רב יהודה:													◊
אף גורם לו מיתה, שנאמר (ויקרא כ"ב) ומתו בו כי יחלהו.	רבי יוחנן:													◊
אף משיאו עון אשמה, שנאמר (ויקרא כ"ב) והשיאו אותם עון אשמה בכלם את קדשיהם.	דבי רבי אליעזר בן יעקב תנא:													◊
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (שמות ו') וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען.	תניא, רבי סימאי													◊
לכם לא נאמר, אלא להם - מכאן לתחיית המתים מן התורה.														◊
(צד"ק ג"ם גש"ם ק"ם סימן).														◊

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שאלו מינין את רבן גמליאל: מניין שהקדוש ברוך הוא מחייה מתים?												◊	צ:
אמר להם מן התורה, ומן הנביאים, ומן הכתובים, ולא קיבלו ממנו.	[רבן גמליאל]											○	צ:
מן התורה - דכתיב (דברים ל"א) ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם												■	צ:
אמרו לו: ודילמא וקם העם הזה וזנה												○	צ:
מן הנביאים - דכתיב (ישעיהו כ"ו) יחיו מתוך נבלתי יקומו הקיצו ורגנו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל												■	צ:
ודילמא מתים שהחיה יחזקאל?												○	צ:
מן הכתובים - דכתיב (שיר השירים ז') וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים												■	צ:
ודילמא רחשי מרחשן שפוטתיה בעלמא, כרבי יוחנן.												○	צ:
כל מי שנאמרה הלכה בשמו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר, שנאמר דובב שפתי ישנים.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:											■	צ:
עד שאמר להם מקרא זה: (דברים י"א) אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם	[רבן גמליאל]											■	צ:
לכם לא נאמר אלא להם - מיכן לתחיית המתים מן התורה.												■	צ:
מן המקרא הזה אמר להם: (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום	יש אומרים: [רבן גמליאל]											■	צ:
מה היום כולכם קיימין - אף לעולם הבא כולכם קיימין.												■	צ:
שאלו רומיים את רבי יהושע בן חנניה: מניין שהקדוש ברוך הוא מחיה מתים, ויודע מה שעתיד להיות?												○	צ:
אמר להו: תרווייהו מן המקרא הזה, שנאמר (דברים ל"א) ויאמר ה' אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם זה וזנה.	[רבי יהושע בן חנניה]											■	צ:
ודילמא, וקם העם הזה וזנה?												○	צ:
אמר להו: נקוטו מיהא פלגא בידייכו, דידוע מה שעתיד להיות.	[רבי יהושע בן חנניה]											○	צ:
מניין שהקדוש ברוך הוא מחיה מתים, ויודע מה שעתיד להיות - שנאמר, הנך שכב עם אבתיך וקם וגו'.	איתגמו נמי, אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן											■	צ:
בדבר זה זייפתי ספרי כותים, שהיו אומרים אין תחיית המתים מן התורה. אמרתי להן: זייפתם תורתכם, ולא העליתם בידכם כלום. שאתם אומרים אין תחיית המתים מן התורה, הרי הוא אומר (במדבר ט"ו) הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה הכרת תכרת - בעולם הזה, עונה בה לאימת? לא לעולם הבא?	תניא, אמר רבי אליעזר ברבי יוסי:											■	צ:
ולימא להו תרווייהו מהכרת תכרת	רב פפא לאביי:											⚡	צ:
אינהו הוו אמרי ליה: דברה תורה כלשון בני אדם.	[אביי]											!	צ:
כתנאי:												■	צ:
הכרת תכרת, הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא	[רבי עקיבא]											■	צ:
והלא כבר נאמר (במדבר ט"ו) את ה' הוא מגדף ונכרתה וכי שלשה עולמים יש?	אמר לו רבי ישמעאל:											⚡	צ:
אלא: ונכרתה - בעולם הזה, הכרת - לעולם הבא, הכרת תכרת - דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי ישמעאל]											■	צ:
בין רבי ישמעאל ובין רבי עקיבא עונה בה מאי עבדי ביה?												⚡	צ:
יכול אפילו עשה תשובה - תלמוד לומר עונה בה לא אמרתי אלא בזמן שעונה בה.	לכדתניא:											■	צ:
שאלה קליאופטרא מלכתא את רבי מאיר, אמרה: ידענא דחיי שכבי, דכתיב (תהלים ע"ב) ויציצו מעיר כעשב הארץ, אלא כשהן עומדין, עומדין ערומין או בלבושיהן עומדין?												○	צ:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לה: קל וחומר מחיטה, ומה חיטה שנקברה ערומה, יוצאה בכמה לבושין, צדיקים שנקברים בלבבושיהו - על אחת כמה וכמה.	[רבי מאיר]											◊	צא
אמר ליה קיסר לרבן גמליאל: אמריתו דשכבי חיי, הא הו עפרא, ועפרא מי קא חיי?												○	צא
אמרה ליה ברתיה: שבקיה, ואנא מהדרנא ליה.												○	צא
שני יוצרים יש בעירנו, אחד יוצר מן המים ואחד יוצר מן הטיט, איזה מהן משובח?												○	צא
אמר לה: זה שיוצר מן המים.												○	צא
אמרה לו: מן המים צר, מן הטיט לא כל שכן?												○	צא
קל וחומר מכלי זכוכית, מה כלי זכוכית שעמלן ברוח בשר ודם, נשברו - יש להן תקנה, בשר ודם שברוחו של הקדוש ברוך הוא - על אחת כמה וכמה.	דבי רבי ישמעאל תנא:											■	צא
אמר ליה ההוא מינא לרבי אמי: אמריתו דשכבי חיי, והא הו עפרא, ועפרא מי קא חיי?												○	צא
אמשול לך משל, למה הדבר דומה למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: לכו ובנו לי פלטרין גדולים במקום שאין מים ועפר, הלכו ובנו אותו. לימים נפלו. אמר להם: חזרו ובנו אותו במקום שיש עפר ומים. אמרו לו: אין אנו יכולין. כעס עליהם ואמר להן: במקום שאין מים ועפר - בניתם, עכשיו שיש מים ועפר על אחת כמה וכמה	אמר ליה: [רבי אמי]											■	צא
ואם אי אתה מאמין - צא לבקעה וראה עכבר שהיום חציו בשר וחציו אדמה, למחר השריץ ונעשה כלו בשר. שמה תאמר לזמן מרובה - עלה להר וראה שהיום אין בו אלא חלזון אחד, למחר ירדו גשמים ונתמלא כולו חלזונות.												■	צא
אמר ליה ההוא מינא לגביהא בן פסיסא: ווי לכוון חייביא דאמריתון מיתי חיי, דחיינ מיתי - דמיתי חיי?												○	צא
ווי לכוון חייביא דאמריתון מיתי לא חיי, דלא הו - חיי, דהוי חיי, לא כל שכן?	אמר ליה: [גביהא בן פסיסא]											■	צא
אמר ליה: חייביא קרית לי? אי קאימנא - בעיטנא בך ופשיטנא לעקמותך מינד.												○	צא
אם אתה עושה כן - רופא אומן תקרא, ושכר הרבה תטול.	אמר ליה: [גביהא בן פסיסא]											○	צא
בעשרים וארבעה בניסן איתנטילו דימוסנאי מיהודה ומירושלים. כשבאו בני אפריקיא לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: ארץ כנען שלנו היא, דכתיב (במדבר ל"ד) ארץ כנען לגבלתיה, וכנען אבהון דהנהו אינשי הוה.	תנו רבנן:											○ ■	צא
אמר להו גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס מוקדון, אם ינצחוני - אמרו הדיוט שבנו נצחתם, ואם אני אנצה אותם - אמרו להם תורת משה נצחתם.												○	צא
נתנו לו רשות, והלך ודן עמהם.												○	צא
אמר להם: [גביהא בן פסיסא] מהיכן אתם מביאים ראיה?												○	צא
אמרו לו: מן התורה.												○	צא
אמר להן: אף אני לא אביא לכם ראיה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית ט') ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, ונכסים למי? ולא עוד אלא שהרי כמה שנים שלא עבדתונן	אמר להן: [גביהא בן פסיסא]											■	צא
אמר להם אלכסנדרוס מלכא: החזירו לו תשובה												○	צא
אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים.												○	צא
נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.												○	צא
מיד ברחו, והניחו שדותיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות, ואותה שנה שביעית היתה.												○	צא
שוב פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: הרי הוא אומר (שמות י"ב) וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום - תנו לנו כסף וזהב שנטלתם ממנו.												○	צא
אמר גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס, אם ינצחוני - אמרו להם: הדיוט שבנו נצחתם, ואם אני אנצה אותם אמרו להם: תורת משה - רבינו נצחתם.												○	צא

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נתנו לו רשות והלך ודן עמהן.												○	צ.א.	
מהיכן אתם מביאין ראייה?	אמר להן: [גביהה בן פסיסא]											○	צ.א.	
אמרו לו: מן התורה.												○	צ.א.	
אף אני לא אביא לכם ראייה אלא מן התורה. שנאמר (שמות י"ב) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה - תנו לנו שכר עבודה של ששים ריבוא, ששיעבדתם במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה.	אמר להן: [גביהה בן פסיסא]											■	◇	צ.א.
אמר להן אלכסנדרוס מוקדון: החזירו לו תשובה - אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים.												○	צ.א.	
נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.												○	צ.א.	
מיד הניחו שדויתיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות וברחו, ואותה שנה שביעית היתה.												○	◇	צ.א.
ושוב פעם אחת באו בני ישמעאל ובני קטורה לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון. אמרו לו: ארץ כנען שלנו ושלכם, דכתיב (בראשית כ"ה) ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם, וכתיב (בראשית כ"ה) ואלה תולדת יצחק בן אברהם.												○	◇	צ.א.
אמר להן גביהה בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהם לפני אלכסנדרוס מוקדון. אם ינצחוני - אמרו הדייט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם, אמרו להם: תורת משה רבינו נצחתם:												○	צ.א.	
נתנו לו רשות, הלך ודן עמהן.												○	צ.א.	
מהיכן אתם מביאין ראייה?	אמר להם: [גביהה בן פסיסא]											○	צ.א.	
אמרו לו: מן התורה.												○	צ.א.	
אף אני לא אביא ראייה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית כ"ה) ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת. אב שנתן אגטין לבניו בחייו, ושיגר זה מעל זה, כלום יש לזה על זה כלום?	אמר להן: [גביהה בן פסיסא]											■	◇	צ.א.
מאי מתנות?												^	צ.א.	
מלמד שמסר להם שם טומאה.	רבי ירמיה בר אבא:											!	◇	צ.א.
אמר ליה אנטונינוס לרבי: גוף ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הדין, כיצד? גוף אומר: נשמה חטאת, שמיום שפירשה ממני - הריני מוטל כאבן דומם בקבר. ונשמה אומרת: גוף חטא, שמיום שפירשתי ממנו - הריני פורחת באויר כצפור.												⚡	◇	צ.א.
אמשול לך משל, למה הדבר דומה: למלך בשר ודם, שהיה לו פרדס נאה, והיה בו בכורות נאות, והושיב בו שני שומרים, אחד חיגר ואחד סומא. אמר לו חיגר לסומא: בכורות נאות אני רואה בפרדס. בא והרכיבני ונביאם לאכלם. רכב חיגר על גבי סומא, והביאום ואכלום.	אמר ליה: [רבי]											!	◇	צ.א.
לימים בא בעל פרדס. אמר להן: בכורות נאות היכן הן? - אמר לו חיגר: כלום יש לי רגלים להלך בהן? - אמר לו סומא: כלום יש לי עינים לראות? מה עשה - הרכיב חיגר על גבי סומא ודן אותם כאחד.												!	צ.א.	
אף הקדוש ברוך הוא מביא נשמה וזורקה בגוף, ודן אותם כאחד. שנאמר (תהלים ג') יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו. יקרא אל השמים מעל - זו נשמה, ואל הארץ לדון עמו - זה הגוף.												!	צ.א.	
אמר ליה אנטונינוס לרבי: מפני מה חמה יוצאה במזרח ושוקעת במערב?												^	◇	צ.א.
אי הוה איפכא נמי הכי הוה אמרת לך?	אמר ליה: [רבי]											⚡	צ.א.	
אמר ליה: הכי קאמינא לך, מפני מה שוקעת במערב?												^	◇	צ.א.
כדי ליתן שלום לקונה, שנאמר (נחמיה ט') וצבא השמים לך משתחווים.	אמר ליה: [רבי]											!	◇	צ.א.
אמר ליה: ותיתי עד פלגא דרקיע, ותתן שלמא ותיעול.												⚡	צ.א.	
משום פועלים, ומשום עוברי דרכים.	[רבי]											!	צ.א.	
ואמר לו אנטונינוס לרבי: נשמה מאימתי ניתנה באדם, משעת פקידה או משעת יצירה?												^	◇	צ.א.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
משעת יצירה.	אמר ליה: [רבי]											!	◇	צא:	
אמר לו: אפשר חתיכה של בשר עומדת שלשה ימים בלא מלח ואינה מסרחת? אלא, משעת פקידה.												?	◇	צא:	
דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייעו, שנאמר (איוב י') ופקדתך שמרה רוחי.	רבי:											■	◇	צא:	
ואמר לו אנטונינוס לרבי: מאימתי יצר הרע שולט באדם, משעת יצירה או משעת יציאה?													^	◇	צא:
משעת יצירה.	אמר לו: [רבי]												!	◇	צא:
אמר לו: אם כן בועט במעי אמו ויוצא אלא: משעת יציאה.													?	◇	צא:
דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייעו שנאמר (בראשית ד') לפתח חטאת רבץ.	רבי:												■	◇	צא:
כתיב (ירמיהו ל"א) במ עור ופסה הרה וילדת יחדין, וכתיב (ישעיהו ל"ה) אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה.	ריש לקיש רמי:												?	◇	צא:
הא כיצד? עומדין במומן ומתרפאין.	[ריש לקיש]												!	◇	צא:
כתיב (ישעיהו כ"ה) בלע המות לנצח ומהה ה' דמעה מעל כל פנים, וכתיב (ישעיהו ס"ה) כי הנער בן מאה שנה ימות לא יהיה משם עוד עול ימים.	עולא רמי:												?	◇	צא:
לא קשיא, כאן - בישראל, כאן בנכרים.	[עולא]												!	◇	צא:
ונכרים מאי בעו התם?													?	◇	צא:
הנך דכתיב בהו (ישעיהו ס"א) ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם.													!	◇	צא:
כתיב (ישעיהו כ"ד) וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צבאות, וכתיב (ישעיהו ל') והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים	רב חסדא רמי:												?	◇	צא:
לא קשיא, כאן - לימות המשיח, כאן לעולם הבא.	[רב חסדא]												!	◇	צא:
אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גליות בלבד	ולשמואל דאמר:												?	◇	צא:
לא קשיא כאן - במחנה צדיקים, כאן - במחנה שכינה.													!	◇	צא:
כתיב (דברים ל"ב) אני אמית ואחיה, וכתיב (דברים ל"ב) מחצתי ואני ארפא.	רבא רמי:												?	◇	צא:
אמר הקדוש ברוך הוא: מה שאני ממית אני מחיה, והדר - מה שמחצתי ואני ארפא.	[רבא]												!	◇	צא:
אני אמית ואחיה יכול שתהא מיתה באחד וחיים באחד כדרך שהעולם נוהג - תלמוד לומר מחצתי ואני ארפא, מה מחיצה ורפואה באחד - אף מיתה וחיים באחד.	תנו רבנן:												■	◇	צא:
מיכן תשובה לאומריין אין תחיית המתים מן התורה.													■	◇	צא:
מניין לתחיית המתים מן התורה שנאמר (שמות ט"ו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה', שר לא נאמר, אלא ישיר - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	תניא, אמר רבי מאיר:												■	◇	צא:
כיוצא בדבר אתה אומר: (יהושע ח') אז יבנה יהושע מזבחה לה', בנה לא נאמר, אלא יבנה - מכאן לתחיית המתים מן התורה.													■	◇	צא:
אלא מעתה (מלכים א' י"א) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב, הכי נמי דיבנה?													?	◇	צא:
אלא: מעלה עליו הכתוב כאילו בנה.													!	◇	צא:
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (תהלים פ"ד) אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה, יהללוך לא נאמר אלא יהללוך - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	רבי יהושע בן לוי:												■	◇	צא:
כל האומר שירה בעולם הזה - זוכה ואומרה לעולם הבא, שנאמר אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה.	ואמר רבי יהושע בן לוי:												■	◇	צא:
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (ישעיהו נ"ב) קול צפצף נשאו קול יחדו ורינגו וגו', רינגו לא נאמר, אלא ירינגו - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												■	◇	צא:
עתידין כל הנביאים כולן אומרים שירה בקול אחד, שנאמר קול צפצף נשאו קול יחדו ורינגו.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												■	◇	צא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל המונע הלכה מפי תלמיד - כאילו גוזלו מנחלת אבותיו, שנאמר (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, מורשה היא לכל ישראל מששת ימי בראשית.	רב יהודה אמר רב:											◊	צא:
כל המונע הלכה מפי תלמיד, אפילו עוברין שבמעו אמו מקללין אותו, שנאמר (משלי י"א) מנע בר יקבהו לאום, ואין לאום אלא עוברין, שנאמר (בראשית כ"ה) ולאם מלאם יאמץ, ואין קבה אלא קללה, שנאמר (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל, ואין בר אלא תורה, שנאמר (תהלים ב') נשקו בר פן יאנף.	רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידא:											◊	צא:
מנקבין אותו ככברה, כתיב הכא (משלי י"א) יקבהו לאום, וכתיב התם (מלכים ב' י"ב) ויקב חר בדלתו	עולא בר ישמעאל:											◊	צב.
כי אוכלא דקצרי.	ואמר אביי:											■	צב.
ואם למדו מה שכרו?												◊	צב.
זוכה לברכות כיוסף, שנאמר (משלי י"א) וברכה לראש משביר, ואין משביר אלא יוסף, שנאמר (בראשית מ"ב) ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ.	רבא אמר רב ששת:											◊	צב.
כל המלמד תורה בעולם הזה - זוכה ומלמדה לעולם הבא, שנאמר (משלי י"א) ומרוה גם הוא יורה.	רב ששת:											◊	צב.
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (דברים ל"ג) יחי ראובן ואל ימת, יחי ראובן - בעולם הזה, ואל ימת - לעולם הבא.	רבא:											◊	צב.
מהכא: (דניאל י"ב) ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה להרפות לדראון עולם.	רבינא:											◊	צב.
מהכא: (דניאל י"ב) ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין.	רב אשי:											◊	צב.
כל פרנס שמנהיג את הצבור בנחת - זוכה ומנהיגם לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו מ"ט) כי מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם.	רבי אלעזר:											◊	צב.
גדולה דעה, שניתנה בין שתי אותיות, שנאמר (שמואל א' ב') כי אל דעות ה'.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
גדול מקדש שניתן בין שתי אותיות שנאמר (שמות ט"ו) פעלת ה' מקדש ה' כוננו ירך.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
אלא מעתה גדולה נקמה שניתנה בין שתי אותיות, דכתיב (תהלים צ"ד) אל נקמות ה' אל נקמות הופיע למילתיה, הכי נמי, כדעולא.	מתקיף לה רב אדא קרתינאה: אמר ליה: [רבי אלעזר]											⚡	צב.
שתי הופעיות הללו למה? אחת למדת טובה, ואחת למדת פורענות.	דאמר עולא:											◊	צב.
כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו, שזה ניתן בין שתי אותיות וזה ניתן בין שתי אותיות.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל אדם שיש בו דעה לסוף מתעשר, שנאמר (משלי כ"ד) ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל אדם שאין בו דעה - אסור לרחם עליו, שנאמר (ישעיהו כ"ז) כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל הנותן פיתו למי שאין בו דעה - יסורין באין עליו, שנאמר (עובדיה א') לחמך ישימו מזור תחתך אין תבונה בו, ואין מזור אלא יסורין, שנאמר (הושע ה') וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל אדם שאין בו דעה - לסוף גולה, שנאמר (ישעיהו ה') לכן גלה עמי מבלי דעת.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה - אש אוכלתו, שנאמר (איוב כ') כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפה ירע שריד באהלו. אין שריד אלא תלמיד חכם, שנאמר (יזאל ג') ובשרידים אשר ה' קרא.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר (איוב כ') אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו, אין שריד אלא תלמידי חכמים, שנאמר ובשרידים אשר ה' קרא.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל שאינו משייר פת על שלחנו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל המשייר פתיתים על שלחנו - כאילו עובד עבודה זרה, שנאמר (ישעיהו ס"ה) הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך.	והאמר רבי אלעזר:											⚡	צב.
לא קשיא, הא - דאיכא שלימה בהדיא, הא - דליכא שלימה בהדיא.												◊	צב.
כל המחליף בדיבורו - כאילו עובד עבודה זרה, כתיב הכא (בראשית כ"ז) והייתי בעיניו כמתעתע, וכתיב התם (ירמיהו י') הבל המה מעשה תעתעים.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
כל המסתכל בערוה - קשתו ננערת, שנאמר (חבקוק ג') עריה תעור קשתך.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעולם הוי קבל וקיים.	ואמר רבי אלעזר:											◊	צב.
אף אנן נמי תנינא:	רבי זירא:												צב.
בית אפל אין פותחין לו חלונות לראות נגעו	[תנינא]												צב.
שמע מינה.													צב.
מאי דכתיב (משלי ל') שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים, וכי מה ענין שאול אצל רחם? אלא לומר לך: מה רחם מכניס ומוציא - אף שאול מכניס ומוציא. והלא דברים קל וחומר: ומה רחם שמכניסין בו בחשאי - מוציאין ממנו בקולי קולות, שאול שמכניסין בו בקולות - אינו דין שמוציאין ממנו בקולי קולות? מיכן תשובה לאומרין אין תחיית המתים מן התורה.	רבי טבי אמר רבי יאשיה:												צב.
צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להחיותן אינן חוזרין לעפרן, שנאמר (ישעיהו ד') והיה הנשאר בציון והותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים, מה קדוש לעולם קיים - אף הם לעולם קיימין.	תנא דבי אליהו:												צב.
ואם תאמר: אותן שנים שעתידי הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו, שנאמר (ישעיהו ב') ונשגב ה' לבדו ביום ההוא, צדיקים מה הן עושין?													צב:
הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים כנשרים, ושטין על פני המים, שנאמר (תהלים מ"ו) על כן לא נרא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים.													צב:
ושמא תאמר יש להם צער													צב:
תלמוד לומר (ישעיהו מ') וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו													צב:
ונילף ממתים שהחיה יחזקאל													צב:
סבר לה כמאן דאמר: באמת משל היה.													צב:
מתים שהחיה יחזקאל עמדו על רגליהם, ואמרו שירה ומתו. מה שירה אמרו? ה' ממית בצדק ומחיה ברחמים.	דתניא, רבי אליעזר:												צב:
שירה זו אמרו (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי יהושע:												צב:
אמת משל היה.	רבי יהודה:												צב:
אם אמת - למה משל, ואם משל - למה אמת?	אמר לו רבי נחמיה:												צב:
אלא: באמת משל היה.													צב:
מתים שהחיה יחזקאל עלו לארץ ישראל, ונשאו נשים והולידו בנים ובנות.	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי:												צב:
עמד רבי יהודה בן בתירא על רגליו ואמר: אני מבני בניהם, והללו תפילין שהניח לי אבי אבא מהם.	[רבי יהודה בן בתירא]												צב:
ומאן נינהו מתים שהחיה יחזקאל?													צב:
אלו בני אפרים שמנו לקץ וטעו, שנאמר (דברי הימים א' ז') ובני אפרים שותלה וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו וזכד בנו ושותלה בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ וגו' וכתבי (דברי הימים א' ז') ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו.	רב:												צב:
אלו בני אדם שכפרו בתחיית המתים, שנאמר (יחזקאל ל"ז) ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו.	שמואל:												צב:
אלו בני אדם שאין בהן לחלוחית של מצוה, שנאמר (יחזקאל ל"ז) העצמות היבשות שמעו דבר ה'.	רבי ירמיה בר אבא:												צב:
אלו בני אדם שחיפו את ההיכל כולו שקצים ורמשים, שנאמר (יחזקאל ח') ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב וגו' וכתבי התם (יחזקאל ל"ז) והעבירני עליהם סביב סביב.	רבי יצחק נפחא:												צב:
אלו מתים שבבקעת דורא.	רבי יוחנן:												צב:
מנהר אשל עד רבת בקעת דורא. שבשעה שהגלה נבוכדנצר הרשע את ישראל היו בהן בחורים שהיו מגנין את החמה ביופיהן, והיו כשדיות ראות אותן ושופעות זכות. אמרו לבעליהן, ובעליהן למלך. צוה המלך והרגום, ועדיין היו שופעות זכות. צוה המלך ורמסום.	ואמר רבי יוחנן:												צב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשעה שהפיל נבוכדנצר הרשע את חנניה מישאל ועזריה לכבשן האש, אמר לו הקדוש ברוך הוא ליחזקאל: לך והחיה מתים בבקעת דורא. כיון שהחיה אותן, באו עצמות וטפחו לו לאותו רשע על פניו. אמר: מה טיבן של אלו? אמרו לו: חבריהן של אלו מחייה מתים בבקעת דורא.	תנו רבנן:											◊	צב:
פתח ואמר: (דניאל ג') אתויה כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר וגו'.												■	צב:
יוצק זהב רותח לתוך פיו של אותו רשע, שאילמלא בא מלאך וסטרו על פיו ביקש לגנות כל שירות ותשבחות שאמר דוד בספר תהלים.	רבי יצחק:											■	צב:
ששה נסים נעשו באותו היום, ואלו הן: צף הכבשן, ונפרץ הכבשן, והומק סודו ונהפך צלם על פניו, ונשרפו ארבע מלכיות, והחיה יחזקאל את המתים בבקעת דורא.	תנו רבנן:											■	צב:
וכולהו גמרא, וארבע מלכיות קרא, דכתיב (דניאל ג') ונבוכדנצר מלכא שלח למנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגוריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא וגו' וכתבי איתי גברין יהודאין וכתבי ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך וגו'.												■	צב:
אפילו בשעת הסכנה לא ישנה אדם את עצמו מן הרבנות שלו, שנאמר (דניאל ג') באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטשיוון וכרבלתהון וגו'.	תני דבי רבי אליעזר בן יעקב:											■	צב:
גדולים צדיקים יותר ממלאכי השרת, שנאמר (דניאל ג') ענה ואמר הא אנא חזי גברין ארבעה שרין מהלכין בגו נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעאה דמה לבר אלהין.	רבי יוחנן:											■	צב:
בשעה שיצאו חנניה מישאל ועזריה מכבשן האש באו כל אומות העולם וטפחו לשונאיהן של ישראל על פניהם, אמרו להם: יש לכם אלוה כזה, ואתם משתחווים לצלם? מיד פתחו ואמרו (דניאל ט') לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה.	רבי תנחום בר חנילאי:											■	צב:
מאי דכתיב (שיר השירים ז') אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו, אמרתי אעלה בתמר, אלו ישראל, ועכשיו לא עלה בידי אלא סנסן אחד, של חנניה מישאל ועזריה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■	צב:
מאי דכתיב (זכריה א') ראיתי הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה וגו' מאי ראיתי הלילה? ביקש הקדוש ברוך הוא להפוך את כל העולם כולו ללילה, והנה איש רכב - אין איש אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (שמות ט"ו) ה' איש מלחמה ה' שמו, על סוס אדם ביקש הקדוש ברוך הוא להפוך את העולם כולו לדם, כיון שנסתכל בחנניה מישאל ועזריה - נתקררה דעתו שנאמר (זכריה א') והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה, ואין הדסים אלא צדיקים, שנאמר (מגילת אסתר ב') ויהי אמן את הדסה, ואין מצולה אלא בבל, שנאמר (ישעיהו מ"ד) האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש, מיד מלאים רוגז נעשים שרוקים, ואדומים נעשו לבנים.	רבי יוחנן:											■	צב:
שמע מינה חסוסי חירורא מעלי לחלמא.	רב פפא:											■	צב:
ורבנן, להיכן אזלו												^	צב:
בעין הרע מתו	רב:											!	צב:
ברוק טבעו.	שמואל:											!	צב:
עלו לארץ ישראל, ונשאו נשים והולידו בנים ובנות.	רבי יוחנן:											!	צב:
כתנאי:												■	צב:
בעין הרע מתו	רבי אליעזר:											◆ ■	צב:
ברוק טבעו.	רבי יהושע:											◆ ■	צב:
עלו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בנים ובנות שנאמר (זכריה ג') שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה, איזו הם אנשים שנעשה להן מופת - הוי אומר זה תנניה מישאל ועזריה.	חכמים:											◆ ■	צב:
ודניאל להיכן אזל?												^	צב:
למיכרא נהרא רבא בטבריא.	רב:											!	צב:
לאתויי ביורא דאספסתא.	שמואל:											!	צב:
לאתויי חזירי דאלכסנדריא של מצרים.	רבי יוחנן:											!	צב:
איני?												⚡	צב:

<p>disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין פרה וחזירה יוצא מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה, בשביל שלא תלך זוטרי אייתי, בלא דעתייהו.	והתניא, תודוס הרופא:											◊	צ.ג.
שלשה היו באותה עצה: הקדוש ברוך הוא, ודניאל, ונבוכדנצר.	תנו רבנן:											◊	צ.ג.
הקדוש ברוך הוא אמר: נזיל דניאל מהכא, דלא לימרו בזכותיה איתנצל.												■	צ.ג.
ודניאל אמר: איזיל מהכא, דלא ליקיים בי (דברים ז') פסילי אלהיהם תשרפון באש.												■	צ.ג.
ונבוכדנצר אמר: יזיל דניאל מהכא, דלא לימרו קלייה לאלהיה בנורא.												■	צ.ג.
ומניין דסגיד ליה												◊	צ.ג.
דכתיב (דניאל ב') באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אנפויה ולדניאל סגד וגו'.												!	צ.ג.
(ירמיהו כ"ט) כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקיהו בן מעשיה הנבאים לכם בשמי לשקר וגו' וכתוב (ירמיהו כ"ט) ולקה מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבבל לאמר ישימך ה' כצדקיהו וכאחאב אשר קלם מלך בבל באש												◊	צ.ג.
אשר שרפם לא נאמר, אלא אשר קלם. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מלמד שעשאן כקליות.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]											◊	צ.ג.
(ירמיהו כ"ט) יען אשר עשו נבלה בישראל וינאפו את נשי רעיהם.												◊	צ.ג.
מאי עבוד?												^	צ.ג.
אזול לגבי ברתיה דנבוכדנצר, אחאב אמר לה: כה אמר ה' השמיעי אל צדקיה. וצדקיה אמר: כה אמר ה' השמיעי אל אחאב.												◊	צ.ג.
אזלה ואמרה ליה לאבוה.												!	צ.ג.
אמר לה: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, כי אתו לגבך שדרינהו לגבאי.												!	צ.ג.
כי אתו לגבה שדרתנהו לגבי אבוה.												!	צ.ג.
אמר להו: מאן אמר לכוך?												!	צ.ג.
אמרו: הקדוש ברוך הוא.												!	צ.ג.
והא תנניה מישאל ועזריה שאלתינהו ואמרו לי: אסור.												!	צ.ג.
אמרו ליה אנן נמי נביאי כוותייהו, לדידהו - לא אמר להו, לדידן - אמר לן.												!	צ.ג.
אמר להו: אנא בעינא דאיבדקינכו כי היכי דבדקתינהו לחנניה מישאל ועזריה.												!	צ.ג.
אמרו ליה: אינון תלתא הוו, ואנן תרין.												!	צ.ג.
אמר להו: בחרו לכוך מאן דבעיתו בהדייכו.												!	צ.ג.
אמרו יהושע כהן גדול.												!	צ.ג.
סברי: ליתי יהושע דנפיש זכותיה, ומגנא עלן.												!	צ.ג.
אחתיהו, שדינהו. אינהו איקלו, יהושע כהן גדול איחרוכי מאניה, שנאמר (זכריה ג') ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך ה' וגו', וכתוב (זכריה ג') ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך וגו'!												!	צ.ג.
אמר ליה: ידענא דצדיקא את, אלא מאי טעמא אהניא בך פורתא נורא, חנניה מישאל ועזריה לא אהניא בהו כלל?												!	צ.ג.
אמר ליה: אינהו תלתא הוו, ואנא חד.												!	צ.ג.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה של פסקה קודמת- story- מעשה- מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: והא אברהם יחיד הוה												צג.
התם לא הוו רשעים בהדיה, ולא אתיהיב רשותא לנורא, הכא הוו רשעים בהדי - ואתיהיב רשותא לנורא.												צג.
היינו דאמרי אינשי: תרי אודי יבישי וחד רטיבא - אוקדן יבישי לרטיבא.												צג.
מאי טעמא איענש?												צג.
שהו בניו נושאין נשים שאין הגומות לכהונה, ולא מיוזה בהן. שנאמר (זכריה ג') יהושע היה לבש בגדים צואים, וכי דרכו של יהושע ללבוש בגדים צואים? אלא, מלמד שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות	רב פפא:											צג.
מאי דכתיב (רות ג') שש השערים האלה נתן לי. מאי שש השערים? אילמא שש שעורים ממש - וכי דרכו של בועז ליתן מתנה שש שעורים? אלא שש סאין. וכי דרכה של אשה ליטול שש סאין? אלא, רמז רמז לה שעתידין ששה בנים לצאת ממנה שמתברכין בשש שש ברכות, ואלו הן: דוד, ומשיח, דניאל, חנניה, מישאל ועזריה.	רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי:											צג.
דוד - דכתיב (שמואל א' ט"ז) ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר וה' עמו וגו'.												צג:
כל הפסוק הזה לא אמרו דואג אלא בלשון הרע:	ואמר רב יהודה אמר רב:											צג.
ידע נגן - שיודע לישאל												צג.
גבור - שיודע להשיב												צג.
איש מלחמה - שיודע לישא וליתן במלחמתה של תורה												צג.
ונבון דבר - שמבין דבר מתוך דבר												צג.
איש תואר - שמראה פנים בהלכה												צג.
וה' עמו - שהלכה כמותו בכל מקום.												צג.
במלואו אמר להו: יהונתן בני כמותו. כיון דאמר ליה הוה עמו מילואו דבזויה נמי לא הוה ביה וקלש דעתיה, ואיקניא ביה. דבשאלו כתיב (שמואל א' י"ד) ובכל אשר יפנה ירשיע, ובדוד כתיב, ובכל אשר יפנה ירשיע.												צג.
מגלן דדואג הוה?												צג.
כתיב הכא (שמואל א' ט"ז) ויען אחד מהנערים - מיוחד שבנערים, וכתיב התם (שמואל א' כ"א) ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני ה' ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול.												צג.
משיה - דכתיב (ישעיהו י"א) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וגו', וכתיב (ישעיהו י"א) והריחו ביראת ה'.												צג.
מלמד שהטעינו מצות ויסורין כריחיים.	רבי אלכסנדר:											צג.
דמורה ודאין דכתיב (ישעיהו י"א) ולא למראה עיניו ישפוט (ישעיהו י"א) ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ.	רבא:											צג.
בר כוזיבא מלך תרתין שנין ופלגא, אמר להו לרבנן: אנא משיח.												צג.
אמרו ליה: במשיח כתיב דמורה ודאין, נחזי אנן אי מורה ודאין												צג.
כיון דהזויהו דלא מורה ודאין - קטלוהו.												צג.
דניאל חנניה מישאל ועזריה דכתיב בהו (דניאל א') אשר אין בהם כל מאום טובי מראה ומשכלים בכל חכמה וידיע דעת ומביעי מדע ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשדים.												צג.
מאי אשר אין בהם כל מום?												צג.
אפילו כריבדא דכוסילתא לא הוה בהו.	רבי חמא בר' חנניא:											צג.
מאי ואשר כח בהם לעמד בהיכל המלך?												צג.
מלמד שהיו אונסין את עצמן מן השחוק, ומן השיחה, ומן השינה, ומעמידין על עצמן בשעה שנצרכין לנקיבהם, מפני אימת מלכות.	רבי חמא בר' חנניא:											צג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דניאל א' ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה												◇	צנ:
כולן מבני יהודה הם.	רבי אלעזר:											◇	צנ:
דניאל מבני יהודה, חנניה מישאל ועזריה משאר שבטים.	רבי שמואל בר נחמני:											◇	צנ:
(ישעיהו ל"ט) ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל.												◇	צנ:
מאי סריסים?												^	צנ:
סריסים ממש	רב:											◇	צנ:
שנסתרסה עבודה זרה בימיהם.	רבי חנינא:											◇	צנ:
בשלמא למאן דאמר שנסתרסה עבודה זרה בימיהם - היינו דכתיב (דניאל ג') וחבל לא איתי בהון, אלא למאן דאמר סריסים ממש מאי וחבל לא איתי בהון?												‡	צנ:
חבלא דנורא.												!	צנ:
והכתיב (דניאל ג') וריח נור לא עדת בהון												‡	צנ:
לא חבלא ולא ריחא.												!	צנ:
בשלמא למאן דאמר שנסתרסה עבודה זרה בימיהם - היינו דכתיב (ישעיהו נ"ו) כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתתי וגו'. אלא למאן דאמר סריסים ממש - משתעי קרא בגנותא דצדיקי?												‡	צנ:
הא והא הוא בהו.												!	צנ:
בשלמא למאן דאמר סריסים ממש - היינו דכתיב (ישעיהו נ"ו) בביתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות. אלא למאן דאמר שנסתרסה עבודה זרה בימיהם - מאי טוב מבנים ומבנות?												‡	צנ:
מבנים שהיו להם כבר, ומתו.	רב נחמן בר יצחק:											!	צנ:
מאי שם עולם אתן-לו אשר לא יכרת?												^	צנ:
זה ספר דניאל שנקרא על שמו.	רבי תנחום, דרש בר קפרא בצפורי:											!	צנ:
מכדי, כל מילי דעזרא נחמיה בן חכליה אמרינהו, ונחמיה בן חכליה מאי טעמא לא איקרי סיפרא על שמיה?												‡	צנ:
מפני שהחזיק טובה לעצמו, שנאמר (נחמיה ה') זכרה-לי אלהי לטובה.	רבי ירמיה בר אבא:											!	צנ:
דוד נמי מימר אמר (תהלים ק"ו) זכרני ה' ברצון עמך פקדני בישועתך												‡	צנ:
דוד רחמי הוא דקבעי.												!	צנ:
מפני שסיפר בגנותן של ראשונים, שנאמר (נחמיה ה') והפחות הראשונים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים וגו'.	רב יוסף:											!	צנ:
ואף על דניאל שגדול ממנו סיפר												!	צנ:
ומנלן דגדול ממנו												‡	צנ:
דכתיב (דניאל י') וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בהחבא. והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה.	רבי ירמיה בר אבא:											!	צנ:
ומאן נינהו אנשים?												^	צנ:
זה חגי זכריה ומלאכי	רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא:											!	צנ:
אינהו עדיפי מיניה, ואיהו עדיף מניהו. אינהו עדיפי מיניה - דאינהו נביאי, ואיהו לאו נביא. ואיהו עדיף מניהו - דאיהו חזא ואינהו לא חזו.												■	צנ:
וכי מאחר דלא חזו, מאי טעמא איבעות?												‡	צנ:

<p>disputants-חולקים</p> <p>נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review</p> <p>מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>קושיא-challenge</p> <p>שאלה-question</p> <p>תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף על גב דאינהו לא חזו מידי - מזלייהו חזי.												◇	צד.
שמע מינה, האי מאן דמבעית, אף על גב דאינהו לא חזי - מזלייהו חזי.	רבינא:											◇	צד.
מאי תקנתיה												^	צד.
לינשוף מדוכתיה ארבעה גרמידי. אי נמי - ליקרי קרית שמע. ואי קאי במקום הטנופת לימא הכי: עיזא דבי טבחה שמינא מינאי.												!	צד.
(ישעיהו ט') למרבה המשרה ולשלום אין קץ וגו' אמר רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי: מפני מה כל מ"ם שבאמצע חיבה פתוח, וזה סתום? ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וסנהריב גוג ומגוג. אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך - לא עשיתו משיח, חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך - תעשהו משיח? לכך נסתתם.	[רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי]											◇	צד.
מיד פתחה הארץ ואמרה לפניו: רבונו של עולם, אני אומרת לפניך שירה תחת צדיק זה, ועשהו משיח.												■	צד.
פתחה ואמרה שירה לפניו שנאמר (ישעיהו כ"ד) מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק וגו'.												■	צד.
אמר שר העולם לפניו: רבונו של עולם, צבינו עשה לצדיק זה												■	צד.
יצאה בת קול ואמרה: רזי לי רזי לי.												■	צד.
אמר נביא: אוי לי, אוי לי, עד מתי?												■	צד.
יצאה בת קול ואמרה: (ישעיהו כ"ד) בגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו.												■	צד.
עד דאתו בוזוי ובוזוי דבוזוי.	ואמר רבא ואיתימא רבי יצחק:											■	צד.
(ישעיהו כ"א) משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר מה מליל וגו'.												■	צד.
אותו מלאך הממונה על הרוחות דומה שמו, נתקבצו כל הרוחות אצל דומה, אמרו לו: שמר מה מלילה שמר מה מליל אמר שמר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו.	רבי יוחנן:											■	צד.
גנאי הוא לחזקיהו וסייעתו שלא אמרו שירה, עד שפתחה הארץ ואמרה שירה שנאמר מכנף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק וגו'	תנא משום רבי פפיס:											■	צד.
כינצא בדבר אתה אומר (שמות י"ח) ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם.												■	צד.
גנאי הוא למשה וששים ריבוא שלא אמרו ברוך עד שבא יתרו ואמר ברוך ה'.	תנא משום רבי פפיס:											■	צד.
ויחד יתרו, רב ושמואל												■	צד.
שהעביר חרב חדה על בשרו	רב:											■	צד.
שנעשה חדודים חדודים כל בשרו.	שמואל:											■	צד.
היינו דאמרי אינשי: גיורא, עד עשרה דרי לא תבזה ארמאי קמיה.	רב:											■	צד.
(ישעיהו י') לכן ישלח האדון ה' צבאות במשמניו רוון, מאי במשמניו רוון? אמר הקדוש ברוך הוא: יבא חזקיהו שיש לו שמונה שמות, ויפרע מסנהריב שיש לו שמנה שמות.												■	צד.
חזקיהו - דכתיב (ישעיהו ט') כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום												■	צד.
והאיכא חזקיה												?	צד.
שחזקו יה.												!	צד.
דבר אחר: חזקיה - שחזק את ישראל לאביהם שבשמים.												!	צד.
סנהריב - דכתיב ביה (מלכים ב' ט"ו) תגלת פלאסר (דברי הימים ב' כ"ח) פלאסר (מלכים ב' י"ז) שלמנאסר (מלכים ב' ט"ו) פול (ישעיהו כ') סרגון, (סרגין), (עזרא ד') אסנפר רבא ויקירא.												■	צד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר												
והאיכא סנהריב											ז	צד.		
שסיחתו ריב.											!	צד.		
דבר אחר: שסח וניחר דברים כלפי מעלה.											!	צד.		
מפני מה זכה אותו רשע לקרותו אסנפר רבא ויקרא - מפני שלא סיפר בגנותה של ארץ ישראל, שנאמר (מלכים ב' י"ח) עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם.		רבי יוחנן:									■	◇	צד.	
מלך פקח היה		חד: רב/שמואל									◆	■	◇	צד.
מלך טיפש היה.		וחד: [רב/שמואל]									◆	■	◇	צד.
למאן דאמר מלך פקח היה - אי אמינא להו עדיפא מארעיכו אמרו: קא משקרת.											■		צד.	
ומאן דאמר: מלך טיפש היה, אם כן מאי רבותיה?											■		צד.	
להיכא אנלי להו?											^	◇	צד.	
לאפריקי		מר זוטרא:									◆	!	◇	צד.
להרי - סלוג		רבי חנינא:									◆	!	◇	צד.
אבל ישראל ספרו בגנותה של ארץ ישראל, כי מטו שוש - אמרי: שויה כי ארעין, כי מטו עלמין - אמרו: כעלמין, כי מטו שוש תרי - אמרי: על חד תרין.											■	◇	צד.	
(ישעיהו י') ותחת כבודו יקד יקד כבודו אש אמר רבי יוחנן: תחת כבודו - ולא כבודו ממש.		[רבי יוחנן]									◆	■	◇	צד.
כי הא דרבי יוחנן קרי ליה למאני - מכבודותי.		[רבי יוחנן]									○		צד.	
תחת כבודו ממש, כשריפת בני אהרן, מה להלן שריפת נשמה וגוף קיים - אף כאן שריפת נשמה וגוף קיים.		רבי אלעזר:									◆	■	◇	צד.
פרעה שחירף בעצמו - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו בעצמו, סנהריב שחירף על ידי שליח - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו על ידי שליח.		תנא משמיה דרבי יהושע בן קרחה:									■	◇	צד.	
פרעה דכתיב ביה (שמות ה') מי ה' אשר אשמע בקלו - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו בעצמו, דכתיב (שמות י"ד) וינער ה' את מצרים בתוך הים, וכתוב (חבקוק ג') דרכת בים סוסיך וגו'.											■		צד:	
סנהריב דכתיב (מלכים ב' י"ט) ביד מלאכיך חרפת ה' - נפרע הקדוש ברוך הוא ממנו על ידי שליח, דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וגו'.											■		צד:	
כתיב (ישעיהו ל"ו) מרום קצו, וכתוב (מלכים ב' י"ט) מלון קצו אמר אותו רשע: בתחלה אחריב דירה של מטה, ואחר כך אחריב דירה של מעלה.		רבי חנינא בר פפא רמי:									■	◇	צד:	
מאי דכתיב (מלכים ב' י"ח) עתה המבלעדי ה' עליתי על המקום הזה להשחתו ה' אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה, מאי היא? דשמע לנביא דקאמר (ישעיהו ח') יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההולכים לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו.		רבי יהושע בן לוי:									■	◇	צד:	
אלמלא תרגומא דהאי קרא לא הוה ידענא מאי קאמר: חלף דקין עמא הדין במלכותא דבית דוד דמדבר להון בנייחא, כמי שילוחא דנגדין בנייחא, ואיתרעיאו ברצין ובר רמליהו.		רב יוסף:									■	◇	צד:	
מאי דכתיב (משלי ג') מארת ה' בבית רשע ונוה צדיקים יברך. מארת ה' בבית רשע - זה פקח בן רמליהו, שהיה אוכל ארבעים סאה גוזלות בקינות סעודה. ונוה צדיקים יברך - זה חזקיה מלך יהודה שהיה אוכל ליטרא ירק בסעודה.		רבי יוחנן:									■	◇	צד:	
(ישעיהו ח') ולכן הנה ה' מעלה עליהם את מי הנחר העצומים והרבים את מלך אשור. וכתוב (ישעיהו ח') וחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע.											■	◇	צד:	
אלא מאי טעמא איעניש?											ז		צד:	
נביא אעשרת השבטים איתנבי, איהו יהיב דעתיה על כולה ירושלים.											!	◇	צד:	
בא נביא ואמר ליה: (ישעיהו ח') כי לא מועף לאשר מוצק לה.											■	◇	צד:	
אין נמסר עם עייף בתורה ביד מי המציק לו.		רבי אלעזר בר ברכיה:									■	■	◇	צד:
מאי (ישעיהו ח') כעת הראשון הקל ארצה וזולן וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים											■	^	◇	צד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
לא כראשונים שהקלו מעליהם עול תורה, אבל אחרונים שהכבידו עליהן עול תורה - וראויין הללו לעשות להם נס כעוברי הים וכדורכי הירדן. אם חוזר בו - מוטב, ואם לאו - אני אעשה לו גליל בגוים.													!	◊
(דברי הימים ב' ל"ב) אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם אליו													■	◊
האי רישנא להאי פרדשנא אחרי הדברים והאמת מאי אחרי?													⚡	
לאו ששקפן הקדוש ברוך הוא ונשבע, ואמר: אי אמינא ליה לחזקיה מיתבא ליה לסנוח יב ומסר נא ליה בידך - השתא אמר לא הוא בעינא ולא ביעתותיה בעינא, מיד קפץ הקדוש ברוך הוא ונשבע: דמיתבא ליה חזקיה (ששקפן הקדוש ברוך הוא ונשבע, ואמר: אי אמינא ליה לחזקיה מיתבא ליה לסנוח יב ומסר נא ליה בידך - השתא אמר לא הוא בעינא ולא ביעתותיה בעינא, מיד קפץ הקדוש ברוך הוא ונשבע: דמיתבא ליה חזקיה)	רבינא:												!	◊
אמר הקדוש ברוך הוא יבא סנחריב וסיעתו ויעשה אבוס לחזקיה ולסיעתו.	רבי יוחנן:												■	◊
(ישעיהו י') והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צוארך וחבל על מפני שמן													■	◊
חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.	רבי יצחק נפחא:												■	
מה עשה?													^	
נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר: כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו, בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקות, איש ואשה, שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה, ועל אותו הדור הוא אומר (ישעיהו ז') והיה ביום ההוא יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן וגו' ואומר (ישעיהו ז') והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה-שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה. אף על פי שאלף גפן באלף כסף - לשמיר ולשית יהיה.													!	◊
(ישעיהו ל"ג) ואסף שללכם אסף החסיל, אמר להם נביא לישראל: אספו שללכם.													■	◊
אמרו לו: לבוזז או לחלוק?													⚡	
אמר להם: כאסף החסיל, מה אסף החסיל - כל אחד ואחד לעצמו, אף שללכם - כל אחד ואחד לעצמו.													!	◊
אמרו לו: והלא ממון עשרת השבטים מעורב בן													⚡	
אמר להם: (ישעיהו ל"ג) כמשק גבים שקק בו, מה גבים הללו מעלין את האדם מטומאה לטהרה - אף ממנום של ישראל, כיון שנפל ביד גוים מיד טיהר עשו מטענות נסע אחריו שע באותו היום, שנאמר (ישעיהו ז') בא על עין עבד במגוון למכמש יפקידו כליו עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה (ישעיהו ז') צהלי קולך בת גלים הקשיבה לישיה	רב הונא:												!	◊
הני טובא הויין													⚡	
צהלי קולך בת גלים נביא הוא דקאמר לה לכנסת ישראל: צהלי קולך בת גלים - בתו של אברהם יצחק ויעקב שעשו מצות כגלי הים. הקשיבה לישיה - מהאי לא תסתפי, אלא איסתפי מנבוכדנצר הרשע דמתיל כאריה, שנאמר (ירמיהו ד') עלה אריה מסבכו וגו'.													!	◊
מאי (ישעיהו ז') עניה ענתות													^	
עתידי ירמיה בן חלקיה ומתנבא עלה מענתות, דכתיב (ירמיהו א') דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין.													!	◊
מי דמי? התם ארי הכא ליש													⚡	
ששה שמות יש לארי, אלו הן: (בראשית מ"ט) ארי, (שופטים י"ד) כפיר, (בראשית מ"ט) לביא, (ישעיהו ל') ליש, (תהלים צ"א) שחל, (איוב כ"ח) שחץ.	רבי יוחנן:												!	◊
אי הכי בצרו להון													⚡	
עברו מעברה תרתי נינהו.													!	◊
מאי (ישעיהו ז') עוד היום בנב לעמד?													^	◊
אותו היום נשתיר מעונה של נוב.	רב הונא:												!	◊
אמרי ליה כלדאי: אי אזלת האידינא - יכלת לה, ואי לא - לא יכלת לה.													○	◊
אורחא דבעא לסגויי בעשרה יומא סגא בחד יומא													○	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ונימא ליה איהן												‡	צה.		
אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין.												◇	צה.		
אמר ליה: מאי בעית הכא?												○	צה.		
אמר ליה: הכי אמר לי קודשא בריך הוא, והכי אהדרי ליה.												○	צה.		
אמר ליה: אפיך צלותיך, בר ברך קורא לזבון ואת לא תצטער.												○	צה.		
אמר ליה: אי הכי - סייע בהדן.												○	צה.		
היינו דכתיב (שמואל ב' כ"א) ויעזרלו אבישי בן צרויה.												■	◇	צה.	
שעזרו בתפלה.	רב יהודה אמר רב:											■ ■	◇	צה.	
אמר אבישי שם ואחתיה.												○	צה.		
הוה קא רדיף בתרייהו												○	צה.		
כי מטא קובי אמרי: קום ביה.												○	צה.		
כי מטא בי תרי אמרי: בתרי גוריין קטלוה לאריא.												○	צה.		
אמרי ליה: זיל אשתכח לערפה אימך בקיברא.												○	צה.		
כי אדכרו ליה שמא דאימיה - כחש חיליה, וקטליה.												○	◇	צה.	
היינו דכתיב (שמואל ב' כ"א) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל.												■	◇	צה.	
שלשה קפצה להם הארץ: אליעזר עבד אברהם, ויעקב אבינו, ואבישי בן צרויה.	תנו רבנן:												■	◇	צה.
אבישי בן צרויה - הא דאמרן.													■	צה.	
אליעזר עבד אברהם - דכתיב (בראשית כ"ד) ואבא היום אל העין, למימרא דההוא יומא נפק.													■	צה.	
יעקב אבינו - דכתיב (בראשית כ"ח) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה וכתוב ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. כי מטא לחרון אמר: אפשר עברתי על מקום שהתפללו בו אבותי ואני לא התפללתי בו? בעי למיהדר, כיון דהרהר בדעתיה למיהדר - קפצה ליה ארעא. מיד ויפגע במקום.													■	צה.	
דבר אחר: אין פגיעה אלא תפלה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי.													■	◇	צה:
וילן שם כי בא השמש בתר דצלי בעי למיהדר, אמר הקדוש ברוך הוא: צדיק זה בא לבית מלוני, יפטר בלא לינה? מיד בא השמש, והיינו דכתיב ויזרח לו השמש													■	◇	צה:
וכי לו בלבד זרחה? והלא לכל העולם כולו זרחה													‡	צה:	
שמש שבא בעבורו זרחה בעבורו.	אלא אמר רבי יצחק:												!	צה:	
ומנלן דכלה זרעיה דדוד													‡	◇	צה:
דכתיב (מלכים ב' י"א) ועתליה אם אחויהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה.													!	◇	צה:
והא אשתייר ליה יואש													‡	צה:	
התם נמי אשתייר אביתר, דכתיב וימלט בן אהד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר.													!	צה:	
אלמלא לא נשתייר אביתר לאחימלך בן אחטוב לא נשתייר מזרעו של דוד שריד ופליט.	רב יהודה אמר רב:												■	◇	צה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בא עליהם סנהריב הרשע בארבעים וחמשה אלף איש בני מלכים יושבים בקרונות של זהב, ועמהן שגלונות וזונות. ובשמנים אלף גבורים לבושי שריון קליפה, ובששים אלף אחוזי חרב רצים לפניו, והשאר פרשים. וכן באו על אברהם, וכן עתידין לבוא עם גוג ומגוג.	רב יהודה אמר רב:											◊
אורך מחנהו ארבע מאות פרסי, רחב צואר סוסיו ארבעים פרסי, סך מחנהו מאתים וששים ריבוא אלפים חסר חד.	במתניתא תנא:											◊
חסר חד ריבויא, או חסר חד אלפא, או חסר מאה, או חסר חד?	בעי אביי:											^
תיקו.												■
ראשונים עברו בשחי, שנאמר (ישעיהו ח') וחלף ביהודה שטף ועבר, אמצעיים עברו בקומה שנאמר (ישעיהו ח') עד צואר יגיע. אחרונים העלו עפר ברגליהם ולא מצאו מים בנהר לשתות, עד שהביאו מים ממקום אחר ושתו, שנאמר (ישעיהו ל"ז) אני קרתי ושתיתי מים וגו'.	תנא:											◊
והכתוב (ישעיהו ל"ח) ויצא מלאך ה' ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתימם	רבי אבהו:											⚡
הללו ראשי גייסות הן.												◊
דיקא נמי דכתיב (ישעיהו י') במשמניו רוזן - בשמינים דאית בהו.	רב אשי:											■
דיקא נמי, דכתיב (דברי הימים ב' ל"ב) וישלח ה' מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה וגו' ויבא בית אלהיו ומיצאי מעו שם הפילהו בחרב - שמע מינה.	רבינא:											■
במה הכם?												^
ביד הכם, שנאמר (שמות י"ד) וירא ישראל את ה' הגדלה - היד שעתידיה ליפרע מסנחריב.	רבי אליעזר:											◊
באצבע הכם, שנאמר (שמות ח') ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא - היא אצבע שעתידיה ליפרע מסנחריב. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: מגלך נטושה? אמר לפניו: רבנו של עולם, נטושה ועומדת מששת ימי בראשית, שנאמר (ישעיהו כ"א) מפני חרבות נדדו וגו'.	רבי יהושע:											◊
אותו הפרק זמן בישול פירות היה, אמר לו הקדוש ברוך הוא לגבריאל: כשאתה יוצא לבשל פירות - הזקק להם, שנאמר: (ישעיהו כ"ח) מדי עברו יקה אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה וגו'.	רבי שמעון בן יוחי:											◊
היינו דאמרי אינשי: אגב אורחך לבעל דבכך אשתמע.	רב פפא:											■
בחוטמן נשף בהן ומתו, שנאמר (ישעיהו מ') וגם נשף בהם ויבשו.	יש אומרים:											◊
כפיים ספק להם ומתו שנאמר (יחזקאל כ"א) וגם אני אכה כפי אל כפי והנחתי חמתי.	רבי ירמיה בר אבא:											◊
אזנים גלה להם, ושמעו שירה מפי חיות ומתו, שנאמר (ישעיהו ל"ג) מרממתך נפצו גוים.	רבי יצחק נפחא:											◊
וכמה נשתייר מהם?												^
עשרה, שנאמר (ישעיהו י') ושאר עץ יערו מספר יהיו ונער יכתבם, כמה נער יכול לכתוב - עשרה.	רב:											◊
תשעה, שנאמר (ישעיהו י"ז) ונשאר בו עללת כנקה זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה.	שמואל:											◊
ארבעה עשר, שנאמר שנים שלשה וכו' ארבעה וחמשה.	רבי יהושע בן לוי:											◊
חמשה - סנהריב ושני בניו, נבוכדנצר ונבואר אדן.	רבי יוחנן:											◊
נבואר אדן - גמרא												■
נבוכדנצר - דכתיב (דניאל ג') ורוה די רבעאה דמה לבר אלהין ואי לאו דחזייה - מנא הוה ידע?												■
סנהריב ושני בניו - דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב.												■